

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Štefana Harabina, JUDr. Pavla Tomana, JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Štefana Michálika, v trestnej veci proti obvinenému **Ing. J. D.**, vedenej na Špeciálnom súde v Pezinku. pod sp. zn. PK 2 Tš/ 14/2005, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. mája 2011 v Bratislave, dovolanie, ktoré podal obvinený **Ing. J. D.**, zastúpený obhajcom Mgr. J. P., advokátom v Bratislave, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09. septembra 2010, sp. zn. 2 Toš 6/2009, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolanie obvineného Ing. J. D. **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom bývalého Špeciálneho súdu v Pezinku (ďalej len „špeciálny súd“) z 03. marca 2009, sp. zn. PK 2 Tš/ 14/2005, bol obvinený Ing. J. D. uznaný za vinného z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, na tom skutkovom základe, že

dňa 04. marca 2004, v čase od 10.30 do 11.00 hod. v obchodnej spoločnosti K. C., spol. s.r.o., so sídlom na H. ul. č. X, B., ako colník služobne zaradený na Colnom kriminálnom úrade Colného riaditeľstva Slovenskej republiky, pri preverovaní anonymného oznámenia bez upovedomenia svojho priameho nadriadeného a spôsobom, ktorý odporuje zákonom stanoveným služobným povinnosťami, vykonal kontrolu colných dokladov tejto spoločnosti, pričom z dôvodu, že na tlačive jednotnej colnej deklarácie bola za prepravu

uvedená iná suma ako na faktúre od špedičnej spoločnosti, uviedol konateľovi spoločnosti K. S. v prítomnosti riaditeľky I. K.-N., že to nie je v poriadku, následne vyčíslil „približný nedoplatok voči colnému úradu“ na sumu 150.000,-Sk až 200.000,-Sk, upozornil na možnosť uloženia pokuty až do výšky 100 %, zvýraznil možnosť následnej hĺbkovej kontroly, zdôrazňujúc dôležitosť jeho stanoviska, ktoré bude obsahom zápisnice o vykonanej kontrole, pričom z jeho prejavu bolo nepochybné, že za pozitívnu správu vo vzťahu k zisteným nedostatkom požaduje úplatok, na čo sa ho konateľ K. S. opýtal, či by mu postačovalo 10% z ním vypočítanej sumy, obžalovaný opäť pripomenul dôležitosť obsahu zápisnice z kontroly a na priamu otázku, či mu postačí suma 20.000,-Sk, odpovedal, že áno a následne uvedenú sumu od konateľa obchodnej spoločnosti K. C. , spol. s.r.o., prevzal a odišiel preč.

Za tento trestný čin uložil špeciálny súd obvinenému Ing. J. D. podľa § 160a ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov so zaradením na jeho výkon podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Uznesenie špeciálneho súdu nadobudlo právoplatnosť 09. septembra 2010, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 2 Toš 6/2009, podľa § 256 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 odvolanie obvineného Ing. J. D. zamietol.

Špecializovaný trestný súd v Pezinku predložil dňa 26. januára 2011 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený Ing. J. D. na Špecializovanom trestnom súde dňa 30. decembra 2010, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09. septembra 2010, sp. zn. 2 Toš 6/2009, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., ktorý spočíva v tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Domáhal sa ním, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako dovolací súd, vyslovil, že týmto rozsudkom bol zákon porušený v jeho neprospech v ustanoveniach § 2 ods. 5, § 101b ods. 2, § 211 ods. 2 písm. a), § 220 ods. 2, ako i § 264 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005. V tejto súvislosti obvinený prostredníctvom obhajcu argumentoval nasledovne :

Uznesením z 17. júla 2007, sp. zn. 2 Toš 20/2006 Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, zrušil rozsudok Špeciálneho súdu v Pezinku z 8. marca 2006, sp. zn.

PK 2 Tš 14/2005, podľa § 258 ods. 1 písm. b) a c) Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 a súčasne podľa § 259 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Najvyšší súd Slovenskej republiky skonštatoval, že svedkyňa K.-N. nielenže nie je svedkyňou nedosiahnuteľnou, ale že kontext použitej konfrontácie z 09. septembra je nedostatočný vo vzťahu k dôslednému a náležitému zisteniu skutkového stavu. Výsluch svedkyne K.-N. sa však nevykonal pre jej neprítomnosť a po procesnej stránke sa s touto situáciou vysporiadal tak, že čítal zápisnicu o konfrontácii svedkyne s obvineným z prípravného konania. Špeciálny súd i v novom prejednaní veci robil úkony smerujúce k výsluchu uvedenej svedkyne avšak jej výsluch sa nepodarilo uskutočniť. Napriek tomu z úkonov urobených súdom nevyplýva jej nedosiahnuteľnosť.

Špeciálna prokuratúra i Špeciálny súd ponechali bez povšimnutia tú časť skutku, ktorá mala nevyhnutne znaky trestného činu podplácania podľa § 161a ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, z ktorého sú podozriví obaja svedkovia (S. a K.-N.).

Špeciálny súd v novom rozhodnutí konštatoval, že pokiaľ ide o skutkový stav veci, tak od posledného pojednávania vo veci pred jej zrušením sa nič nezmenilo a aj novo vykonaným dokazovaním boli potvrdené skutočnosti zistené v prvom konaní a vina obžalovaného nebola spochybnená. Toto tvrdenie však nie je pravdivé, keďže sa objavil ďalší rozpor vo výpovedi svedka S., ktorý na pojednávaní dňa 03. marca 2009 v spontánnej výpovedi uviedol, že od svedka K. si požičal 15.000,-Sk na úplatok, ktorý mal byť poskytnutý, na rozdiel od predchádzajúcich výpovedí.

Z obsahu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09. septembra 2010, ktorým zamietol odvolanie obvineného vyplýva, že odvolací súd sa dostatočným spôsobom nevysporiadal so všetkými skutočnosťami uvádzanými v odvolaní a bez akéhokoľvek vysvetlenia a zdôvodnenia sa odklonil od svojho predchádzajúceho právneho názoru vysloveného v predchádzajúcom rozhodnutí, podľa ktorého svedkyňa K.-N., nielenže nie je svedkyňou nedosiahnuteľnou, ale že kontext použitej konfrontácie z 09. septembra 2005 je nedostatočný vo vzťahu k dôslednému a náležitému zisteniu skutkového stavu.

Z tohto dôvodu obvinený v dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. vyslovil

uvedené porušenie zákona v jeho neprospech a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09. septembra 2010, sp. zn. 2 Toš 6/2009, ako aj rozsudok Špeciálneho súdu v Pezinku z 03. marca 2009, sp. zn. PK 2 Tš/ 14/2005, vo výroku o vine a treste. Ďalej navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V zmysle § 376 Tr. por. sa k obsahu uvedeného dovolania Úrad Špeciálnej prokuratúry nevyjadril, hoci Špecializovaný trestný súd v Pezinku určil na vyjadrenie lehotu 10 pracovných dní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods.1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne po preskúmaní veci zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Na vysvetlenie tohto záveru treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t.j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov je určené na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ako to vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. l) Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por. Tento mimoriadny opravný prostriedok má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštančia.

Obvinený vo svojom dovolaní poukazuje na naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že za zákonný spôsob získania dôkazu z dôkazných prostriedkov v zmysle § 89 ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 treba považovať jednak splnenie formálnych, t.j. procesných podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom alebo iným osobitným zákonom na vykonanie konkrétneho dôkazu a jednak splnenie obsahových (materiálnych) podmienok, t.j. aby úkon- použitý dôkazný prostriedok na vykonanie, resp. získanie dôkazu- bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu obvinený vidí v tom, že podľa § 211 ods. 2 písm. a) Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 bola prečítaná zápisnica o vykonanej konfrontácii z prípravného konania, ako dôkazného prostriedku vo vzťahu k náležitému zisteniu skutkového stavu. Uvedená konfrontácia, vykonaná medzi ním a svedkyňou I. K.-N., nie je postačujúcim dôkazom v konaní, pričom svedkyňa nie je osobou nedosiahnuteľnou a je nevyhnutné zabezpečiť účasť takejto osoby v konaní pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti konštatuje, že prvostupňový súd sa po zrušení veci odvolacím súdom riadil vysloveným záväzným právnym názorom. Špeciálny súd vykonal všetky do úvahy prichádzajúce právne úkony v snahe predvolať svedkyňu a zabezpečiť tak jej účasť na hlavnom pojednávaní, čo vyplýva aj z obsahu spisového materiálu. Napriek snahe prvostupňového súdu nebolo možné žiadnym efektívnym spôsobom vypátrať dlhodobý pobyt tejto svedkyne v cudzine. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že sa jedná o osobu, ktorú nie je možné pre jej nedosiahnuteľnosť vypočúť.

Vzhľadom na to, že zlyhali všetky dostupné formy vypátrania pobytu svedkyne prostredníctvom zahraničných inštitúcií, je možné konštatovať, že sa táto osoba stala nedosiahnuteľnou v zmysle § 211 ods. 2 písm. a) Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 a za týchto okolností nie je ani možné postupovať spôsobom navrhovaným obvineným- svedkyňu vypočúť prostredníctvom technických zariadení určených na prenos zvuku alebo

obrazu, ak je takáto osoba ochotná vypovedať a príslušný orgán cudzieho štátu poskytne potrebnú právnu pomoc v zmysle ustanovenia § 101b Tr. por. účinného do 31. decembra 2005.

Nad rámec dovolacieho konania treba dodať, že sa nejedná o jediný usvedčujúci priamy dôkaz, ale o celý súbor dôkazov, z ktorého súd vychádzal pri hodnotení dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne.

Podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať len, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Namietanie iných skutočností, ako rozporov vo výpovediach (napr. rozpor vo výpovedi svedka K. S.), postupu orgánov činných v trestnom konaní v prípade trestného stíhania iných osôb, či spochybňovanie vyhodnotenia vykonaného dokazovania, predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku nepripúšťa. Skutkové zistenia (v tomto smere aj hodnotenie vykonaného dokazovania) súdov prvého a druhého stupňa sú pre dovolací súd záväzné a tento nemôže na nich nič meniť. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd.

Z vyššie uvedeného rozboru vyplýva, že dovolanie obsahuje argumenty a subjektívne názory stojace mimo uplatnených dovolacích dôvodov, lebo dovolací súd po preskúmaní veci žiaden z týchto dovolacích dôvodov nezistil.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené uplatnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie obvineným Ing. J. D. odmietol na neverejnom zasadnutí (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok (§ 392 ods. 2 Tr. por.).

V Bratislave, 23. mája 2011

JUDr. Harald S t i f f e l, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cichová